

Den næste sag på dagsordenen var:

**4) Forhandling om redegørelse nr. R 3:
Erhvervsministerens Turismepolitiske redegørelse 2000.**

(Redegørelsen anmeldt 25/10 2000. Redegørelsen givet 25/10 2000. Meddelelse om forhandling 25/10 2000).

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Vi har i dag erhvervsministerens redegørelse til behandling, en redegørelse, som blev besluttet bredt her i Tinget i forbindelse med forespørgselsdebatten den 3. februar, og jeg skal takke ministeren for redegørelsen.

Rammerne for turistpolitikken ligger fast inden for den 3-års-aftale, som jo udløber i år 2002. Der er afsat 190 mio. kr. til turisterhvervet på årets finanslov, hvortil kommer 17 mio. kr. til den nye turismeportal.

Redegørelsen skjuler ikke, at dansk turisme udviser både positive og negative tendenser.

Allerførst kan man glæde sig over, at turisterhvervet tjener op til 23 mia. kr. om året hjem til det danske samfund i form af skatter og afgifter. Hertil kommer betydelige indtægter fra de varer og ydelser, som turisterne køber her under deres ophold.

Det er således fornuftigt, at de statslige investeringer i turismen afspejler dette såvel til direkte markedsføring som til produktudvikling og offentligt-privat samarbejde.

Den lidt kedelige side af sagen er, at det samlede antal overnatninger er faldet med ca. 2 millioner i perioden 1995-99, og at beskæftigelsen i turisterhvervet er faldet med 2.000 personer; men faldet er trods alt sket fra et højt niveau, næsten 13 millioner overnatninger, og vi skal nok lige være opmærksomme på, at der jo er en forskel på at måle i antal overnatninger og i reel omsætning.

Er der tegn på krise i turismen?

Et konsulentfirma har sammenlignet udviklingen i Danmark, Sverige, Holland og Irland, og det er her, der er faresignaler, som initiativerne skal tage sigte på at modvirke aktivt.

Danmark har som det eneste blandt de fire undersøgte lande haft en tilbagegang i antallet af turister i perioden 1994-99. Tilbagegangen har været på knap 1 pct. Holland fører med en vækst på over 8 pct.

Et reelt problem er måske, at vi er meget afhængige af nogle få, men store markeder. 90 pct. af vores turister kommer fra kun fem markeder, og svigter blot ét af disse markeder, ja, så er vi sårbare. Det er Socialdemokratiets mål for dansk turisme, at der skal ske en udvidelse med nye markeder, eksempelvis bliver de tidligere øst- og centraleuropæiske lande meget vigtige for os.

Den fremtidige turismepolitik skal have til hensigt at bryde med det mønster, der har betydet fald i de årlige besøg. Især Vestkysten er og vil være afhængig af tyske turister. Det ville naturligvis være dejligt, om Vestkysten kunne kompensere nedgangen i tyske turister med turister fra andre lande, og det sker da også i et vist omfang, men slet ikke nok.

Vi taler derfor om et både-og og ikke et enten-eller. Nye markeder skal opdyrkes, det er meget vigtigt, men produktudvikling af de nære markeder, eksempelvis de tyske, må ikke glemmes. Det at få fat i endnu flere af vores tyske naboer bliver den store udfordring for turismens aktører.

Produktiviteten i turismeerhvervet skal øges, så den ligger på linje med de øvrige serviceerhverv. Fornyelser skal komme turisterne i møde. De stiller krav til oplevelser. De stiller krav til kvalitet. Og Danmarks image skal være miljøbevidst og som et handicapvenligt feriested.

Opfyldelsen kan bl.a. ske ved en overordnet national strategi, som skal koordinere de mange aktørers indsats bedre og sikre en klar arbejdsdeling. Dialoggruppens indspil giver nogle meget fine anbefalinger.

Der skal lægges mere vægt på fornyelse samt udvikling af viden og kompetence i dansk turisme dels ved at styrke fornyelsen af produkterne og dels ved at indgå i alliancer. Og Danmark skal lanceres som varemærket for kvalitetsturisme.

Hertil kan nævnes en række enkeltinitiativer inden for informationsteknologi og kultur, og den fælles turismeportal på Internettet bliver guld værd for os.

Der er nok rimelig enighed her i Tinget om disse overvejelser og initiativer. Det er nok på andre leder, at skillelinjerne går.

For store dele af turistbranchen samt for partier herinde er der gentagne gange blevet fremsat ønsker om at droppe eller ændre på de eksisterende grønne afgifter til opvarmning. Vi har et CO₂-forlig, som det vil være forkert at trælle op. Skal de grønne afgifter så lempes næste gang? Skal vi gå fra rum-til procesvarme? Det har de